واکنش رضازاده به شکسته شدن رکوردش توسط تالاخادزه

حسین رضازاده به شکسته شدن رکوردش توسط لاشا تالاخادزه واکنش نشان داد و این وزنه‌بردار گرجستانی را شایسته ثبت رکوردهای جدید دانست.

لاشا تالاخادزه در رقابت‌های جهانی وزنه‌برداری با مهار وزنه ۲۶۴ کیلوگرم در دوضرب و رسیدن به رکورد مجموع ۴۸۴ کیلوگرم موفق به شکستن رکورد حسین رضازاده در دو ضرب و مجموع شد. بعد از این اتفاق، رضازاده در مصاحبه با جام‌جم درخصوص این اتفاق و ورزشکار گرجستانی گفت: این وزنه بردار خیلی وزنه‌بردار خوب و محکمی است و همه دیدیم چطور وزنه می‌زند؛ البته که دیدیم اوزان تغییر کرده. در حالت کلی اما رکورد را زده و من هم به او تبریک می‌گویم. از نظر من هر وزنه‌برداری توانایی ثبت رکورد را دارد. ابتدا من این رکورد را ثبت کردم و سپس بهداد سلیمی. باز هم امیدوارم این رکورد در آینده به یك ایرانی برسد. البته که متاسفانه با این وضعیت وزنه برداری ایران خیلی سخت است دوباره چنین اتفاقی رخ دهد.

مروری بر عملکرد نگران‌کننده وزنه‌برداری ایران که روز به روز از دوران اوج فاصله می‌گیرد

بازگشت به عصر یخبندان

رضا پورعالی

ورزش

المپیك ۲۰۲۰ نزدیك است اما این‌بار دیگر خبر از مدال‌های رنگارنگ پولادمردان وزنه‌برداری ایران در این آوردگاه بزرگ نیست. ایران به‌واسطه حکم محرومیت فدراسیون جهانی، فقط با دو وزنه‌بردار می‌تواند در المپیك توکیو حاضر باشد و از آن بدتر این‌که حتی برای داشتن دو وزنه‌بردار آماده و سرپنجه، که شانس کسب مدال باشند هم تردیدهای زیادی وجود دارد.

روزی که فدراسیون جهانی تصمیم گرفت کشورهای پردوپینگ وزنه‌برداری را با محرومیت از حضور در المپیك مواجه کند، خیلی‌ها نسبت به کاهش سهمیه وزنه‌برداری ایران واکنش نشان دادند. با این حال این تصمیم فقط دامنگیر ما نبود. تیم‌های بزرگی چون روسیه و قزاقستان که بیش از ۲۰ دوپینگی در ده سال اخیر داشتند، فقط اجازه پیدا کردند یك سهمیه در المپیك داشته باشند و برای ایران و چند کشور دیگر که طی یك دهه اخیر، بیش از ده دوپینگی داشتند نیز این سهمیه دو نفر است. با این حال و در شرایط کنونی وزنه‌برداری ایران، حتی نمی‌توان با اطمینان از کسب همین دو مدال هم در المپیك توکیو حرف بزند. سهراب مرادی مصدوم است، کیانوش رستمی‌ساز خودش را می‌زند، سعید علی‌حسینی از اردو کنار گذاشته شده، علی داوودی فاصله زیادی با مدال المپیك دارد و بقیه نفرات هم از اوزان غیرالمپیکی هستند. در واقع دست وزنه‌برداری ایران خالی‌تر از همیشه است. حداقل در ۱۰.۱۲ سال اخیر شرایطی مشابه شرایط امروز وزنه‌برداری را شاهد نبودیم و این نگرانی وجود دارد که مبادا به عصر یخبندان، یعنی سال‌های قبل از حضور ایوانف در وزنه‌برداری ایران برگردیم.

با افتادن این وزنه همه امیدهای ایران برای المپیک ۲۰۲۰ از بین رفت و نقش برآب شد

عکس: ایرنا

با وجود کاهش سهمیه وزنه‌برداری ایران در المپیک توکیو به ۲ سهمیه در شرایط فعلی نمی‌توان با اطمینان از کسب ۲ مدال وزنه‌برداری برای کاروان ایران در المپیک صحبت کرد

۲ دهه با تلخ و شیرین وزنه‌برداری

احیای وزنه‌برداری با ایوانف

وزنه‌برداری ایران تقریبا به کما رفته بود که پزشك و مربی تیم ملی وزنه‌برداری بلغارستان به ایران آمد: یوردان گئورگی ایوانف. مردی که بدون تجربه سرمربیگری به ایران آمد؛ اما نسلی که به وزنه‌برداری ایران معرفی کرد، ایران را به قله وزنه‌برداری جهان رساند. حسین رضازاده، حسین توکلی، شاهین نصیری‌نیا، مرحوم محمدعلی فلاحتی‌نژاد، محمدحسین برخواه و کوروش باقری، وزنه‌بردارانی بودند که ایوانف بلغاری به جامعه وزنه‌برداری ایران معرفی کرد.

اولین طلا

سه سال زمان صرف شد تا شاگردان ایوانف اولین مدال طلای خود را در سخت‌ترین شرایط توسط شاهین نصیری‌نیا به‌دست آوردند (سال ۱۹۹۹) و سال بعد در المپیك ۲۰۰۰ سیدنی ۲ طلا به دست آوردیم: حسین توکلی و حسین رضازاده. یك چهارمی کورش باقری و یك پنجمی سیدمهدی پانزوان هم به دست آمد.

جدایی ایوانف

بعد از این درخشش، اختلاف نظرها، راه ایوانف را از ایران جدا کرد. علی مرادی، رئیس وقت فدراسیون وزنه‌برداری معتقد بود ایوانف را شبانه از ایران بیرون کردند.

روزهای بعد از ایوانف

بعد از ایوانف، سرمربیگری تیم ملی وزنه‌برداری به افراد زیادی رسید که هیچ یك نتوانستند موفقیت را به ما هدیه کنند. مدد نصیری (پدر شاهین) و دیمیتری اسلاو آمدند؛ اما یك مربی بلغار دیگر به نام استویچف ما را به المپیك ۲۰۰۴ برد که حضور او هم فایده‌ای نداشت. در المپیك ۲۰۰۴ آتن فقط یك طلا آوردیم که قابل پیش‌بینی بود: طلای حسین رضازاده.

بازگشت فاجعه‌بار ایونف

وقتی دیدند وزنه‌برداری ایران بدون ایوانف کاری از پیش نمی‌برد، دوباره تلاش کردند مربی بلغار را به ایران برگردانند. گفته شده علی کفاشیان که آن روزها در معاون ورزشی و امور فدراسیون‌های سازمان تربیت بدنی بود، مسؤول برگشت ایوانف شد و او را برگرداند؛ غافل از آنکه این مربی دیگر آن مربی سابق نیست.

اولین اقدام ایوانف کشیدن قلم قرمز روی نام شاگردان قدیمی‌اش بود! کوروش باقری، شاهین نصیری‌نیا، محمدحسین برخواه (سرمربی فعلی تیم ملی وزنه‌برداری) و مرحوم محمدعلی فلاحتی‌نژاد تعدادی از این اخراجی‌ها بودند.

....و دوپینگ

در آخرین سال ریاست علی مرادی بر فدراسیون وزنه‌برداری (در دوره اول) و در زمان سرمربیگری ایوانف در تیم ملی وزنه‌برداری ایران، یك فاجعه بزرگ اتفاق افتاد. اواخر سال ۲۰۰۶ میلادی، ماموران وادا (آژانس بین‌المللی مبارزه با دوپینگ) در تهران که گفته می‌شد برای گرفتن آزمایش دوپینگ از دوچرخه‌سواران ایران راهی کشورمان شده بودند، بدون خبر قبلی و سرزده وارد اردوی تیم ملی وزنه‌برداری ایران شدند. ماحصل این بازدید سرزده، مثبت اعلام شدن آزمایش دوپینگ ۹ قهرمان ایرانی بود و در این میان فقط تست حسین رضازاده منفی اعلام شد که در آن برهه حرف و حدیث‌های خاص خود را به همراه داشت. نتیجه این فاجعه، جریمه‌ای سنگین برای ورزش ایران بود: پرداخت ۴۰۰ هزار دلار جریمه نقدی و محرومیت دو ساله ۹ نفر از بهترین وزنه‌برداران کشورمان. وزنه‌بردارانی که گفته شد قربانی دارودرمانی ایوانف شده‌اند. شاهین نصیری‌نیا، محمدحسین برخواه و سعید علی حسینی بزرگ‌ترین اسامی در میان این ۹ قربانی بودند.

المپیك جنجالی

المپیك ۲۰۰۸ با حرف و حدیث‌ها و حاشیه‌های فراوانش و غیبت عجیب حسین رضازاده برگزار شد و به پایان رسید. وزنه‌برداری ایران در دوره گذار، افتی عجیب را تجربه کرد تا سرانجام تیم را به حسین رضازاده دادند. آن روزها فدراسیون در اختیار بهرام افشارزاده بود. مردی که طی سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹، برای ۳۰ ماه ریاست وزنه‌برداری را در اختیار داشت. آن روزها هدایت تیم ملی را بهمن زارع به دست گرفت. رضازاده هم مدیر تیم‌های ملی شد و سپس به جای افشارزاده بر مسند ریاست فدراسیون نشست و همزمان سرمربی تیم ملی هم شد.

دوپینگ دوباره

در سال ۲۰۰۹ اما باز هم شاهد اتفاقات ناگواری بودیم. باز هم دوپینگ چند وزنه‌بردار نامی ایران مثبت اعلام شد که مهم‌ترین آنها سعید علی‌حسینی بود.

روزهای خوب با باقری

سال ۲۰۱۰ که هدایت تیم ملی وزنه‌برداری به کوروش باقری سپرده شد، دوباره آفتاب به آسمان وزنه‌برداری ایران تابید. در المپیك، جهانی، قهرمانی آسیا و... درخشیدیم آن هم بدون دوپینگ. اوج درخشش تیم ملی وزنه‌برداری با کورش باقری در المپیك ۲۰۱۲ لندن بود. بهداد سلیمی (طلا)، نواب نصیرشلال (بعدها نقره‌اش به طلا تبدیل شد)، سجاد انوشیروانی (نقره)، سعید محمدپور (بعدها پنجمی‌اش طلا شد) و کیانوش رستمی (که بعدها برنزش به نقره تبدیل شد) درخشان‌ترین عملکرد تیم ملی وزنه‌برداری را در تاریخ المپیك‌ها رقم زدند. موفقیت‌ها و مدال‌های رنگارنگ ما در روزهای باقری اما یك روز تمام شد. بعد از المپیك ۲۰۱۲، وزنه‌برداران با سرمربی تیم دچار مشکل شده و گفتند تا زمانی که کوروش باقری هست برنمی‌گردند. اگرچه باقری در جهانی ۲۰۱۳ هم با وزنه‌برداران جوان به سومی جهان رسید، اما بلافاصله بعد از آن مجبور شد از تیم ملی جدا شود. بعد از کنار رفتن باقری، رضازاده هدایت تیم ملی را به‌دست بهمن زارع و سیدهادی پانزوان سپرد و زارع و پانزوان دو نام آشنا در دنیای مربیگری وزنه‌برداری بودند.

بازگشت مرادی

علی مرادی سال ۲۰۱۴ به فدراسیون وزنه‌برداری برگشت. اولین اقدام او تغییر در تیم ملی وزنه‌برداری بود. او به جای زارع، ترجیح داد حسین توکلی سرمربی تیم ملی باشد، اما خیلی زود تصمیمش برگشت و سجاد انوشیروانی را سرمربی تیم ملی کرد. مرادی بعد از المپیك ریو سکان هدایت تیم ملی را به محسن بیرانوند سپرد و بعد هم به محمدحسین برخواه برای سرمربی تیم ملی اعتماد کرد. مردی که در مسابقات جهانی تایلند هم هدایت تیم ملی را به‌عهده داشت و نتیجه این همه تغییرات در سال منتهی به المپیک کاملا مشهود است. ظاهرا عصر یخبندان دوباره شروع شده است.

اوج درخشش تیم ملی وزنه‌برداری با کوروش باقری در المپیك ۲۰۱۲ لندن بود. بهداد سلیمی (طلا)، نواب نصیرشلال (نقره‌اش به طلا تبدیل شد)، سجاد انوشیروانی (نقره)، سعید محمدپور (پنجمی‌اش طلا شد) و کیانوش رستمی (که برنزش به نقره تبدیل شد) درخشان‌ترین عملکرد تیم ملی وزنه‌برداری را در تاریخ المپیك‌ها رقم زد

آقای مرادی سلام!

آقای مرادی سلام! حافظه‌تان قطعا یاری می‌کند آن گپ و گفتی را که ۱۱ روز پیش بین خبرنگار جام‌جم و شما ردوبدل شد. سه‌شنبه ۲۶ شهریور را می‌گوییم؛ بعد از نشست خبری فدراسیون به شما گفتیم: این‌که شما و حسین برخواه حرف از قهرمانی و شکست دادن چین می‌زنید زیاد خوب نیست. خودتان بهتر می‌دانید که چقدر کارتان در تایلند سخت است...

و شما جواب دادید: بله می‌دانم سخت است، اما ما مرد روزهای سخت و کارهای بزرگ هستیم. اگر کارها آسان بود که قبلی‌ها می‌ماندند و نیاز به ما نبود!

حالا با اتمام مسابقات جهانی تایلند، خیلی زود مشخص شد که شما نه‌تنها مرد روزهای سخت نیستید که مرد کارهای بزرگ هم نیستید. شما در قضیه کیانوش رستمی یك بازنده بزرگ بودید. در مصدومیت سهراب مرادی بی‌تقصیر نبودید و در ترك اردوی تیم ملی توسط سعید علی حسینی هم کاملا خنثی رفتار کردید و بی‌اثر.

آقای مرادی! ما در شما نشانه‌های تغییر را نمی‌بینیم. هنوز هم درگیر شعار دادن هستید، هنوز هم مرد تسویه حساب‌های شخصی هستید و هنوز هم می‌خواهید حرف اول و آخر حرف خودتان باشد.

ادعای جدید رستمی: فقط من می‌توانم در المپیك موفق شوم

کیانوش رستمی، ملی‌پوش دسته ۹۶کیلوگرم وزنه‌برداری ایران که در سه تورنمنت مهم بین‌المللی ناکام بوده است در ادعای تازه‌ای گفته است: «من تنها کسی بودم که می‌توانستم هم طلای مسابقات جهانی را بگیرم و هم جواز حضور در المپیك کسب کنم. من حرفم را زدم و ترجیح می‌دهم بیشتر از این صحبت نکنم. من تنها کسی هستم که می‌توانم به المپیك توکیو بروم و مدال کسب کنم.» او ادامه داد: «خیلی راحت این توانایی را داشتم با اختلاف ده کیلو نسبت به سایر نفرات طلای مسابقات را کسب کنم. اما از شانس بد شرایط آن‌طور که می‌خواستم برایم پیش نرفت. هر کسی بهتر باشد به مسابقات المپیك خواهد رفت.»

کم ادعا در اوزان المپیکی

انتقاد بزرگی که به ترکیب تیم اعزامی به رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی جهان می‌شود، استفاده از نفرات ملی‌پوش در اوزان غیرالمپیکی است. دو سال پیش بود که اوزان وزنه‌برداری از هشت وزن به ده وزن افزایش پیدا کرد، اما قرار شد در المپیك فقط وزنه برداران در هفت وزن رقابت کنند. در واقع اوزان ۵۵ کیلوگرم، ۸۹ کیلوگرم و ۱۰۲ کیلوگرم از جمع اوزان المپیکی خارج شد. از همان زمان هم کشورهای صاحب سبك و مدعی سرمایه گذاری کمتری روی اوزان غیر المپیکی کردند و تمام تمرکز خود را روی هفت وزن المپیکی گذاشتند. با این حال تیم ده نفره وزنه‌برداری ایران در شرایطی به پاتایا اعزام شد که پنج وزنه‌بردار در اوزان غیرالمپیکی حضور داشتند و اتفاقا توسط همین نفرات بود که تیم ما موفق به کسب یك مدال طلا، دو مدال نقره و یك مدال برنز شد. در واقع جز تك مدال برنز سیدایوب موسوی در یکی از اوزان المپیکی (۹۶ کیلوگرم) سایر مدال‌های تیم ملی وزنه‌برداری در اوزان غیرالمپیکی به‌دست آمد.

حالا و در فاصله کمتر از یك سال تا المپیك ۲۰۲۰ توکیو این نگرانی وجود دارد که وزنه‌برداری ایران در هفت وزن المپیکی ۶۱ کیلوگرم، ۶۷ کیلوگرم، ۷۳کیلوگرم، ۸۱کیلوگرم، ۹۶کیلوگرم، ۱۰۹ کیلوگرم و ۱۰۹+ کیلوگرم روی کدام یك از سرمایه‌های‌هایش باید برای کسب مدال حساب باز کند.